

[Lembourn.]

sige, at han er i den situation, at han må gå ud og låne penge i det halve år, eller hvor meget det nu bliver, inden han får sit udbytte udbetalt, for at kunne klare skatten og den daglige tilværelse.

Der har i udvalget været forståelse for disse synspunkter. Vi var faktisk meget nær ved at nå frem til enighed om, at man burde se noget mere på dette forslag, inden man gennemførte det, og efter vor opfattelse burde det have været udskudt, til vi havde fået fuld klarhed over, om vi ikke her begik en uretfærdighed. Man har indvendt imod det synspunkt, vi har, nemlig at vi ikke vil stemme for dette forslag, at andre B-skatteydere er i den samme situation. Det mener jeg nu ikke er helt rigtigt. Der er den forskel, at de B-skatteydere, som har et erhverv, der kun giver indtægt en enkelt gang om året, har en betydelig indflydelse på denne indkomsts størrelse, og de har muligheder for at forudse, omtrent hvor stor den vil være. Aktionæren har meget lille indflydelse på det udbytte, som den pågældende virksomhed til sin tid vil udbetale. Naturligvis har man altid nogen indflydelse, men vi ved godt, at det er virksomhedens ledelse, der har det afgørende ord at sige med hensyn til det udbytte, man mener virksomheden kan præstere, og derfor står den pågældende altså i en noget anden situation, end B-skatteydere normalt gør. Det er da rigtigt, som det anføres af flertallet i udvalget, at der skal ikke være nogen B-skatteydergruppe, som skal have en fortrinsstilling fremfor andre, men hvis man gennemfører dette, vil det faktisk sige, at man erstatter én uretfærdighed med en anden, og det er nu ikke nogen særlig god idé.

Det konservative folkeparti vil imidlertid alligevel kunne acceptere dette, hvis man her i folketinget vil stemme for vort lovforslag om en ankeinstans, altså vort lovforslag om ændring af ligningsloven. Hvis det bliver gennemført, vil det være muligt at give den skatteborger, der er i denne specielle situation, en sikkerhed for at få afgørelsen prøvet ved en folkevalgt ankeinstans, og det mener vi giver så megen sikkerhed for skatteborgeren, at vi, uanset at vi synes, at dette forslag om aktieudbytterne er dårligt forberedt, ville kunne acceptere det.

Det afgørende i hele dette lovforslag er

imidlertid ændringen af § 54, som rummer en bemyndigelse til ministeren til at foretage generel procentuel ændring i indkomstgrundlaget. Det er rigtigt, som hr. Ove Hansen sagde, at vi havde den opfattelse, at dette forslag kunne være i strid med grundlovens § 43. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde forleden, da vi havde første behandling, at kun ondsindede finansministre ville benytte denne bemyndigelse til at føre finanspolitik via skattepolitikken uden om folketinget. Vi anser skam ikke den nuværende finansminister for at være ondsindet, og vi tror såmænd heller ikke, at tidligere har været det, og vi tror heller ikke, at der kommer ondsindede finansministre, men det er princippet. Det, vi er bange for, er, at man her principielt giver en finansminister mulighed for at føre finanspolitik uden om folketinget.

Jurister har altså, som hr. Ove Hansen nævnte det, udtalt, at man ikke ville kunne acceptere vort synspunkt, at denne bestemmelse er mod grundloven, andre jurister ville muligvis sige noget andet. Men jeg har forstået det sådan, at finansministeren har indset, at der her kunne være nogen tvivl, og derfor er vi meget tilfredse med det ændringsforslag, ministeren stiller, hvorefter det bliver helt klart, at bemyndigelsen kun skal bruges til at nærne betalt skat til endelig skat. Alligevel vil der stadig væk være tale om et skøn i hele denne sag, det kan ikke undgås; og især hvis man gør det sådan, at man lader den generelle, procentuelle stigning gælde samtlige grupper af skatteydere, kan man ikke komme uden om, at der faktisk føres en slags finanspolitik uden om folketinget. Derfor burde det være sådan, at når folketinget mødes i september for at fastsætte udskrivningsprocenten, skulle det samtidig fastsætte stigningen i indkomstgrundlaget. Der er jo her en helt klar samfundsøkonomisk sammenhæng. Det er muligt, at det rent teknisk ikke er gør ligt, men det burde i princippet være sådan.

Vi har imidlertid under udvalgsarbejdet opnået nogle resultater, som vi anser for tilfredsstillende. Det er vigtigt for os, at vi har fået konstateret, at folketinget nu inden september er underrettet om, hvor indkomstgrundlaget skal ligge. Det er jo en forudsætning for, at vi virkelig vil kunne tage stilling til, hvor hele skatteniveauet skal være. Vi har også fået klarlagt, at § 54